

त्रिषष्टितम त्रयःषष्टितम तत्संख्यापूरणे त्रि० । स्त्रियां डीप् । पूरणे डट् । त्रिषष्ट त्रयःषष्ट त्रिषष्टि पूरणे त्रि० । स्त्रियां डीप् ।

त्रिषु(सु)पर्यां पु० त्रयः सुपर्यास्तद्वाचकशब्दा यत् । श्वहृ-चनेदभागभेदे त्रिसौपर्याशब्दे दृश्यं शतद्वयते च तदो-गात् शतद्वयनधारिणि पुरुषे “त्रिणाचिकेबः पञ्चा-ग्निस्त्रिषु(सु)पर्याः षड्ग्नित्वि” मनुः । वा कप् । ततार्थे “वेदार्थवित् ज्येष्ठसामा त्रिमधुस्त्रिसुपर्याकः” याज्ञ० ।

त्रिष्टुम् स्त्री त्रिषु स्थानेषु स्तुभ्यते स्तुम्-किप् षत्वम् । एकादशाक्षरपादके वर्णवृत्ते छन्दोभेदे “गावत्त्रु षिण्गनु-ष्टुप् च वृहती पङ्क्तिरेव च । त्रिष्टुप् च जगती चैव” इ० र० । प्रस्तावे तस्याः २०४८ भेदाः । “एकादशाक्षरा वै त्रिष्टुप् गायत्री चतुर् त्रिष्टुप् शत० ब्रा० १।१।५।५। “तथैव माध्यन्दिनं सवनमतन्वत” इत्युपक्रमे “एकादशाक्षरा त्रिष्टुम् तस्मादाङ्गुलैष्टुभं माध्यन्दिनं सवनमिति” शत० ब्रा० १।१।२।८ । शतच्छन्दोऽभिमानिदेवतायाश्च । “इन्द्र एकादशाक्षरेण त्रिष्टुभसुदजयत्” यजु० ६।३० । “इन्द्रो देवः एकादशाक्षरेण छन्दसा त्रिष्टुभं त्रिष्टुप् छन्दोऽभिमानिनीं देवतासुदजयत्” वेददीपः । प्रसङ्गात् छन्दोऽभिमानिदेवताः सर्वास्तुक्तमणिकायां ४ अ० उक्ताः प्रदर्शन्ते । “अथातश्छन्दोदेवता गायत्र्या अग्नि-रुष्णिहः सविताऽनुष्टुभः सोमोवृहत्या वृहस्यतिः, पङ्-क्तेर्वरुणस्त्रिष्टुभ इन्द्रो जगत्याविश्वे देवा विराजो भित्तः, स्वराजो वरुणोऽतिच्छन्दसः प्रजापतिर्विच्छन्दसो वायुर्द्विपदायाः पुरुष एकपदाया ब्रह्मा । सर्वा ऋचः आग्नेय्यः सर्वाणि यजूंषि वायव्यानि सर्वाणि सामानि सौराणि सर्वाणि ब्राह्मणानि च । स्वा-हाकरस्थान्निर्वषट्कारस्य विश्वे देवाः । कमरम्भे मन्त्राणां देवता वेदितव्याः संन्यस्य मनसि देवतां ततो हविर्ह्वयते देवतामविज्ञाय यो जुहोति देवास्तस्य हविर्न जुषन्ते । स्वाध्यायमपि योऽधीते मन्त्रदैवतज्ञः सोऽसृष्टिन् लोके देवैरपीहते । तस्माच्च देवता वेद्या मन्त्रे मन्त्रे प्रयत्नतः । मन्त्राणां देवताज्ञानान्मन्त्रार्थम-धिगच्छति” । शब्दब्रह्मात्मनः सांसात् तस्या उत्पत्तिः भाग० ३।१।२।२६ श्लो० उक्ता यथा “तस्योष्णिगासीत्सोमभ्यो गायत्री च त्वचो विभोः । त्रिष्टुम्सांसात् स्तुतोऽनुष्टु-ज-त्वस्युः प्रजापतेः । मज्जातः पङ्क्तिरुत्पन्ना वृहती प्रायतोऽभवत्” ।

त्रिष्टोम पु० त्रयः स्तोमा यत्र षत्वम् । क्षत्रधृतियज्ञस्य उ-भयतः कर्त्तव्ये यज्ञभेदे । “क्षत्रधृतिः कात्या० श्रौ० १५।६। २४ श्ल० “तसुभयतः एके त्रिष्टोमज्योतिष्टोमौ” २५ श्ल० । “एके तं क्षत्रधृतिस्तुभयतः त्रिष्टोमज्योतिष्टोमौ कुर्वन्ति” सं० व्या० ।

त्रिष्ठ पु० त्रिषु चक्रेषु तिष्ठति स्या-क अम्बाम्बेत्यादिना षत्वम् । चक्रत्वयस्थिते रथे । “त्रिष्ठं वां सहरे दुहितारु-हद्वयम्” ऋ० १।३४।५ । “त्रिष्ठं चक्रत्वयेऽवस्थितं रथम्” भा० ।

त्रिष्ठिन् त्रि० त्रिषु विद्यादानयज्ञेषु तिष्ठति स्या-वा० इति सुषामः० षत्वम् । विद्यादिशील्युक्ते । “उत्कू ननि कूचे-भ्यस्त्रिष्ठिनम्” यजु० ३।१४० । “त्रिषु विद्यादिषु स्थितं शीलवन्नस्” वेददी० ।

त्रिस् अव्य० त्रि+यारे सुच् । त्रिवारे “त्रेन त्रिःसप्तकत्वो नृपव-हृलवशामांसस्त्रिष्कपङ्केति” प्रबोधच० । “अनेन विधिना आङ्गं त्रिवृदस्य हि निर्वपेत्” मनुः । “त्रिजपेदधमर्षणम्” ऋतिः ।

त्रिसन्धि स्त्री त्रयः सन्धयोऽन्तरकाला विकाशेऽस्याः । (फागनिया) १पुष्पभेदे राजनि० । सा त्रिविधा मिता-ऽमिता रक्ता च । समा० हि० । ३पूर्वापरमध्यसन्धौ न० ।

त्रिसन्ध्र न० समाहारहि० । प्राह्लपराह्लमध्याह्नरूपे स-न्ध्रात्त्रये । “सान्निध्यं पुष्करे येषां त्रिसन्ध्रं कुरुनन्दन !” भा० व० ८२ अ० । “करैस्त्रिसन्ध्रं त्रिदशैर्दिशे नमः” भावः । “त्रिसन्ध्रव्यापिनी या तु सैव पूज्या सदा तिथिः । न तत्र युग्मादरण्यमन्यत्र हरिवासरत्” ति० त० पराशरः । कुसुमे (फागनिया) राजनि० ।

त्रिसन्ध्रकुसुमा स्त्री त्रिसन्ध्रं कुसुमं यस्याः । त्रिसन्धि-त्रिसप्तति स्त्री एकप० त्रयप्रधिका सप्ततिः शा० त० त्रयस्य सप्ततिस्य इन्द्रस० वा । १। त्रयप्रधिसप्ततिसंख्यायां शतसंख्येये च पक्षे वा ज्ञयश्चादेशे त्रयःसप्तति त्वार्थे । तत्र त० पूर्वप्रकृतिस्वरः त्रय आदेशे अन्तोदात्त इति भेदः । ततः पूरणे तमप् । त्रिसप्ततितम त्रयःसप्ततितम तत्पूरणे त्रि० स्त्रियां डीप् । पूरणे डट् । त्रिसप्तत त्वार्थे त्रि० स्त्रियां डीप् । “भीमसेनं त्रिसप्तत्या नकुलं सप्तभिः शरैः” भा० ग० २।३७० । त्रिसप्तत्या युतं शतादि उ । त्रिसप्तत तद्युते शतादौ त्रिः । त्रिसप्तन् त्रि० व० व० त्रिगुण्यताः सप्त । १ एकविंशतिसंख्यायाम् शतसंख्येये च । “विह्वा चैनं त्रिसप्तभिः भा० ग० १।३७० । “त्रिसप्ततवः पृथिवीं योजिगाय भृगुत्तमः” हरिवं० ३।४७० ।